

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0650 van 23 september 2014
in de zaak 1011/0952/A/8/0887

In zake: mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk VAN HEUVEN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 19 juli 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 16 juni 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk van 9 februari 2011 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een verkavelingsvergunning geweigerd.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 30 juli 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 augustus 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gertie DEFRAEYE die loco advocaat Dirk VANHEUVEN verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 8 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan 'Kortrijk', gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2006.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 september 2010 tot en met 18 oktober 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 28 januari 2011 het volgende ongunstig advies:

" ...

Het project is onder een hoogspanningsleiding (150kV) gelegen.

Volgens de richtlijnen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu en Gezondheid dient, bij aanwezigheid van een 150kV-lijn met een werkingscapaciteit van de lijn van 100 %, een afstand van 58 m te worden gerespecteerd om aan een magnetische straling van $<0,4\mu T$ te worden blootgesteld. Bij blootstellingen $>0,4\mu T$ betekent dit voor jongeren dat het risico op o.a. kinderleukemie verdubbelt (resultaten erkend door het Internationaal Agentschap voor Onderzoek naar Kanker). Bij veronderstelling dat de werkingscapaciteit maar 75 % zou bedragen, dient nog altijd een afstand van 43 m te worden gerespecteerd. Bij veronderstelling dat de werkingscapaciteit slechts 50 % zou bedragen dient nog steeds een afstand van 30 m te worden gerespecteerd.

Alle woningen van de verkaveling liggen op minder dan 30 m van de hoogspanningsleiding. Voor 13 van de 15 kavels is de ontworpen bouwzone voor de eengezinswoningen gelegen op 10 m of minder van de hoogspanningsleiding. De resterende 2 kavels bevinden zich op respectievelijk 13 m (kavel 11) en 20 m (kavel 1). Bewoners van al deze woningen zouden aldus blootgesteld worden aan

gezondheidsrisico's wat niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening (afweging op grond van art. 4.3.1.§2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

...

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk weigert op 9 februari 2011 een verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert de beslissing overeenkomstig het negatief advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 16 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 mei 2011 om dit beroep niet in te willigen en de verkavelingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 24 mei 2011 beslist de verwerende partij op 16 juni 2011 om het beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3   *VERSLAG PROVINCIAAL STEDENBOUWKUNDIG AMBTENAAR (art. 4.7.22. Codex)*

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

De belangrijkste wijzigingen tov van de vorige aanvraag zijn het verminderen van het aantal percelen tot 15 en het verbreden van de straat tot 10m, het verlagen van de kroonlijst alsook het optimaliseren van groen, parkeren en waterhuishouding. De vorige aanvraag in 2008 werd niet beslist door de Deputatie gezien de toenmalige weigering van het wegentracé door de gemeenteraad. Het verkavelingsontwerp is qua functionaliteit gunstig geëvolueerd. Jammer is wel dat de groenzone niet uitgewerkt werd, de waterpartij niet aangegeven. Dit kan gebeuren in een latere fase bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning.

Het voorstel voldoet aan de decreten inzake waterhuishouding, alsook aan dit van grond- en pandenbeleid.

1.

Dat de gevaren voor VOLKSGEZONDHEID veroorzaakt door het wonen in de buurt van een hoogspanningslijn niet in een vorige beoordeling van de Deputatie aan bod kwamen, was het gevolg van het feit dat in eerste aanleg geen tijdige beslissing genomen werd toen. Een aantal argumenten ivm gezondheid ontbraken.

Nu wordt verwezen naar een MIRA-rapport, dat zich baseert op berekeningen van het VITO inzake afstandsregels, en op bevindingen van het internationaal agentschap voor onderzoek naar kanker (IARC).

De nu voorliggende informatie werd op 28.01.10 door de minister van Leefmilieu toegelicht in antwoord van parlementaire vraag nr. 157. De minister stelt dat er een reden is voor toepassing van het voorzorgsprincipe.

Anderzijds voegt de minister in haar antwoord in 2010 ook toe dat, hoewel in epidemiologische studies een relatie kan worden aangetoond tussen oorzaak en gevolg, er momenteel onvoldoende elementen om van een oorzakelijk verband te spreken. Een biologisch mechanisme dat de associatie zou kunnen verklaren is onbekend, en dergelijke studies kunnen vertekend worden door de selectie.

Besloten moet worden dat, gezien bovenstaande informatie, tevens geïnterpreteerd door de minister die stelt dat er een reden is voor toepassing van het voorzorgsprincipe, een aanvraag waarbij de bouwzone voor de woningen op 13 van de 15 kavels op minder dan 10m van de hoogspanningsleiding gesitueerd is, met de grootste voorzichtigheid beoordeeld dient. In het advies van de afdeling Milieu en Natuurbeleid wordt een afstand van 30 tot 40m, dus 35m als aanvaardbaar omschreven. Ook al voorziet de Vlaamse regelgeving vooralsnog geen regelgeving ter zake, het voorzorgsprincipe vraagt dat de deputatie dit aspect meeneemt in haar beoordeling.

2. Indien de Deputatie toch zou overwegen de vergunning te verlenen, dient eerst een voorlopige beslissing genomen te worden, waarna de gemeenteraad zich dient uit te spreken over de WEGEN. Volgend artikel van de codex RO is dan van toepassing:

Art. 4.2.17. §2. Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnentwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag. De gemeenteraad beslist uiterlijk op de tweede raadszitting waarop de zaak van de wegen geagendeerd is, zoniet wordt de beslissing over de wegenis geacht ongunstig te zijn.

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt :

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in ■■■■■, in de ■■■■■, niet ver van de kerk van ■■■■■, een niet zo grote woonkern.

Het geheel, ongeveer 60m breed, is gesitueerd rond een verbindingstraat tussen de St-■■■■■ en de ■■■■■, met aan beide zijden van de nieuwe straat kleine perceeltjes, ongeveer 20m breed en 25m diep. Langs de ■■■■■ wordt een groenzone voorzien met een bufferbekken en bezoekersparking voor 8 wagens, en drie kavel voor aaneengesloten bebouwing. De achteruitbouwstrook bedraagt 3m, de opritten situeren zich ter hoogte van de carportzones en zijn 6m diep. De bouwzones zijn ingetekend op 8m van de achterperceelsgrens, op 3m van de zijperceelsgrens.

Kenmerkend is in het midden van het terrein een hoogspanningslijn, deze zou in het ontwerp min of meer boven de straat komen.

Het ontwerp voorziet in het verkavelen van de grond in 15 percelen de aanleg van een nieuwe weg.

De historiek leert dat een eerste aanvraag door de Deputatie geweigerd werd, het betrof dossier V06-21. Toen werd gewag gemaakt van te hoge woningen op te kleine percelen. In een tweede dossier, V08-10, worden 17 ipv 13 percelen voorzien, in een veel betere ordening evenwel, met een aantal koppelwoningen, en zonder groenzone.

De belangrijkste wijzigingen tov van de vorige aanvraag zijn het verminderen van het aantal percelen en het verbreden van de straat tot 10m, alsook het optimaliseren van groen, parkeren en waterhuishouding. Huidige aanvraag voorziet ook een lagere kroonlijst, zoals opgemerkt bij de beoordeling van de vorige aanvraag.

De aanvraag in 2008 werd finaal niet beslist door de Deputatie gezien de weigering van het wegentracé door de gemeenteraad, die de weg op de eerste plaats te smal vond.

Aan het dossier werden een aantal argumenten en documenten toegevoegd.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06.

Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Dit is in deze het geval, het voorliggend project heeft immers een beperkte verharde oppervlakte. In alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat de impact op de waterhuishouding onbestaande of verwaarloosbaar is. Gesteld kan worden dat bij de aanvraag voor het bouwen van woningen de watertoets nogmaals zal toegepast worden voor elke woning.

Een verkaveling kan slechts goedgekeurd worden als de aan te leggen wegenis in het verkavelingsplan werden goedgekeurd door de gemeenteraad. Een dossier ter goedkeuring dient voorgelegd worden voor de aanleg van verhardingen, rioleringen en nutsleidingen.

Art. 4.2.17.§2. Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnentwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag.

De gemeenteraad beslist uiterlijk op de tweede raadszitting waarop de zaak van de wegen geagendeerd is, zoniet wordt de beslissing over de wegenis geacht ongunstig te zijn.

Tot heden werd voor dit dossier geen beslissing genomen door de gemeenteraad omtrent de wegenis. Dit gebeurde wel vorige keer, toen de gemeenteraad negatief oordeelde. Tot zolang deze goedkeuring ontbreekt is het om die reden niet mogelijk de vergunning te verlenen.

In het kader van de beoordeling van het vorige dossier werden een aantal opmerkingen betreffende kroonlijsthoogte en afsluitingen geformuleerd door de Deputatie, hier werd gevolg aangegeven.

Het ontwerp dient te voldoen aan de bepalingen van het decreet dd 27.03.09 betreffende het grond- en pandenbeleid. Dit is immers een beoordelingsgrond zoals bepaald in art. 4.3.1 van de Codex, het decreet is van toepassing vanaf minstens 10 kavels, hier dus het geval. In art. 1.2.1 van het Decreet Grond- en Pandenbeleid worden sociaal en bescheiden wonen gedefinieerd. Sociale woningen zijn onderhevig aan de reglementering sociaal huurstelsel of overdracht door VMSW, bescheiden wonen kan op kavels van max. 500m², in een woonhuis van max. 550m³ of in iets anders (vb. appartement) van max. 240m³.

In dat decreet worden normen opgelegd t.v.v. sociale en bescheiden woningen, en dit respectievelijk in art. 4.1.8 en 4.2.1.

In projecten waarbij het decreet van toepassing is wordt een sociaal woonaanbod gerealiseerd van ten minste 10% en ten hoogste 20%, afhankelijk van het in het gemeentelijk reglement Sociaal Wonen (als dat bestaat) opgelegde percentage inzake de verwezenlijking van sociaal woonaanbod. Het totaal bescheiden woningen moet 20% zijn, wat kan verminderd worden indien een gemeentelijk reglement sociaal wonen bestaat.

In voorliggend geval zal de verkavelaar voldoen aan de sociale last door de verkoop van de voor het vooropgestelde sociaal woonaanbod vereiste gronden, nl. 2 percelen aan een sociale woonorganisatie.

Aangezien de aanvraag niet gelegen is in een BPA of verkaveling en volgens het gewestplan gelegen is in een woongebied, dient deze dan ook verder uitsluitend getoetst te worden aan de beginselen van een goede ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg, zoals deze o.m. blijkt uit de onmiddellijke omgeving.

4C   BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Inzake de hoogspanningslijn ontbrak in het vorige dossier V10-08 een advies van de Afdeling Milieu en Natuurbeleid, en werd gesteld dat het mogelijk was om voorbij te gaan aan dit aspect. In huidig dossier wordt dit aspect beter toegelicht dan in het vorige, dat immers een beroep betrof tegen een stilzwijgende weigering.

Om een risico-analyse betreffende het wonen in de buurt van hoogspanningslijnen te begrijpen dient de 0,4 micro-tesla grensafstand nader toegelicht. In eerste aanleg werd in de beslissing vermeld dat volgens de resultaten erkend door het Internationaal Agentschap voor Onderzoek naar Kanker (IARC) bij blootstelling aan stralingen groter dan 0,4 micro-tesla het risico voor jongeren op o.a. kinderleukemie verdubbelt. Het is dan ook, zoals bepaald in art. 4.3.1 van de Codex RO, aangewezen dit gegeven op te nemen in een afweging en een zekere afstand van de hoogspanningslijn te respecteren. Onder meer aandachtspunten en criteria met betrekking tot gezondheid en veiligheid in het algemeen dienen aan bod te komen bij een beoordeling, zo stelt het decreet. Op basis van deze risicofactor kan een afstand bepaald worden die gerespecteerd moet worden tussen de hoogspanningslijn en de woning, om ervoor te zorgen dat de straling niet groter is dan 0,4 micro-tesla.

Aanvrager heeft gelijk dat in de huidige weigeringsbeslissing van het college verwezen wordt naar de richtlijnen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap Afdeling Lucht, Hinder, Milieu en gezondheid, zonder exact te stipuleren om welke richtlijnen het precies gaat. Wel wordt verwezen naar het GRS Kortrijk R86, waar de bebouwingsafstand van 35m gerespecteerd moet worden in geval van hoogspanningslijnen. Vanzelfsprekend kan een structuurplan geen grond zijn om een vergunning te weigeren. Anderzijds kan de stad niet verweten worden dat in een eerste fase een voorstel besproken werd waarbij de hoogspanningslijn nog slechter gesitueerd was. Inzichten evolueren en een ontwerp dient bijgestuurd.

Het argument van aanvrager, dat stelt dat de buitenlandse studie die het verband legt (daarom niet het oorzakelijk verband) tussen een magnetisch veld en kinderleukemie geen bewijs vormt van welkdanig gezondheidsrisico dan ook, dient genuanceerd.

Het gaat op de eerste plaats niet om een bewijs, wel om een voorzorgsprincipe, het

International Agency for Research on Cancer (IARC) heeft het over een klasse 2b-risico. Dit is niet bewezen, maar er zijn voldoende aanwijzingen om de situatie als mogelijk kankerverwekkend te omschrijven.

Overigens, in de studie van VITO (de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek), bezorgd door aanvrager, met de voetnoot 'vertrouwelijke informatie', wordt op pag. 19/113 gesteld dat de auteurs aantoonen dat het relatief risico op leukemie bij kinderen tussen 0 en 15 jaar tweemaal groter is bij kinderen die blootgesteld worden aan een 50Hz magnetisch veld dan bij kinderen die hier niet aan blootgesteld worden. Aanvrager verwacht blijkbaar het relatief risico enerzijds (verband) en bewijs (oorzakelijk verband) anderzijds.

Dat de resultaten van de VITO-studie betrekking hebben op alle magnetische velden, zoals aanvrager stelt, neemt niet weg dat de aanwezigheid van een hoogspanningslijn een uitzonderlijke omgeving creëert. Aanvrager tracht het probleem te minimaliseren door op pag. 11 van de studie te lezen dat het E-veld praktisch volledig wordt tegengehouden door de materialen van het gebouw. Het E-veld is het elektrisch veld. Daarnaast bestaat echter ook het magnetisch inductieveld (B-veld). In dezelfde alinea van de studie wordt gesteld dat in tegenstelling tot het magnetisch veld geen risico's van residentiële blootstellingen aan het elektrisch veld worden toegeschreven. Opgemerkt kan worden dat naast bovenstaande velden nog andere soorten bestaan die een risico vormen, het is dus misleidend om te stellen dat er in een woning onder een hoogspanningslijn geen probleem is omdat het E-veld wordt tegengehouden.

In een advies van het ministerie afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid, dd 17.09.04 wordt verwezen naar de berekeningen van het VITO (waaruit afstanden gerelateerd worden tot voltages, en dit overeenkomstig een blootstelling van 0,4 micro-tesla bij hoogspanningsleidingen. In het advies van het ministerie wordt het rapport omschreven als MIRA-T 2003 of MIRA/2003/05, wat via internet onmiddellijk toegang verschaft tot het volledige rapport. Op pag. 44/51 wordt in tabel 16 een duidelijke 0,4mT grensafstand weergegeven voor verschillende werkingscapaciteiten, in dit geval betreft het 150kV, en kan volgens het ministerie besloten worden dat een afstand van 30-40m, bijvoorbeeld 35m tot een hoogspanningslijn aanvaardbaar is voor woningen. In voorliggend ontwerp worden 13 van de 15 woningen om minder dan 10m voorzien, een uitzonderlijke situatie dus.

De reden waarom bovenstaande overweging niet in de vorige beoordeling aan bod kwam, is het gevolg van het gegeven dat in eerste aanleg geen tijdige beslissing genomen werd, en ook de bijdrage van het ministerie niet in het dossier voorkwam, noch de overwegingen met betrekking tot o.a. kinderleukemie. Nu wordt verwezen naar het MIRA-rapport, gekoppeld aan de berekeningen van het VITO inzake afstandsregels, en naar de bevindingen van het IARC.

De nu voorliggende informatie werd overigens op 28.01.10 door de minister van Leefmilieu bevestigd in antwoord van parlementaire vraag nr. 157.

In haar antwoord worden de gezondheidsrisico's toegelicht die verbonden zijn aan elektrische velden in de omgeving van hoogspanningslijnen. Hierbij wordt eveneens verwezen naar de bevindingen bij epidemiologische studies, op basis van dewelke het IARC de blootstelling aan velden van meer dan 0,4 micro-tesla klasseert in klasse 2b, wat overeenkomt met mogelijk kankerverwekkend voor de mens.

De minister voegt toe dat er momenteel weliswaar onvoldoende elementen zijn om van een oorzakelijk verband te spreken, haar administratie plant wel een actieplan waarin

wordt nagegaan welke maatregelen genomen kunnen worden om de negatieve invloed van hoogspanningslijnen te beperken.

Het relatieve risico voor de associatie tussen blootstelling en kinderleukemie is een reden voor toepassing van het voorzorgsprincipe, zo besluit de minister.

Anderzijds moet dit kunnen tegen een aanvaardbare kostprijs. Zo zou, nog steeds aldus de minister, bij bestaande woningen het niet mogelijk zijn afschermingsmaatregelen te nemen, en het ondergronds aanleggen van de leidingen is duur. Het reduceren van risico's van hoogspanningslijnen kan, nog steeds volgens het antwoord van minister Schauvliege, best gefocust worden op nieuwe situaties zoals het aanleggen van nieuwe hoogspanningslijnen en nieuwbouw in de buurt van bestaande lijnen.

Anderzijds voegt de minister in haar antwoord in 2010 toe dat, hoewel in epidemiologische studies een relatie kan worden aangetoond tussen oorzaak en gevolg, er momenteel onvoldoende elementen zijn om van een oorzakelijk verband te spreken. Een biologisch mechanisme dat de associatie zou kunnen verklaren is onbekend, en dergelijke studies kunnen vertekend worden door de selectie.

Besloten moet worden dat, gezien bovenstaande informatie, tevens geïnterpreteerd door de minister die stelt dat er een reden is voor toepassing van het voorzorgsprincipe, een aanvraag waarbij de bouwzone voor de woningen op 13 van de 15 kavels op minder dan 10m van de hoogspanningsleiding gesitueerd is, met de grootste voorzichtigheid beoordeeld dient. In het advies van de afdeling Milieu en Natuurbeleid wordt een afstand van 30 tot 40m, dus 35m als aanvaardbaar omschreven. Ook al voorziet de Vlaamse regelgeving vooralsnog geen regelgeving ter zake, het voorzorgsprincipe vraagt dat de deputatie dit aspect meeneemt in haar beoordeling.

Ten overvloede: Een ander aspect van belang in dit dossier is de inpassing van het geheel in beide straatbeelden. Het ontwerp voert ten opzichte van het ontwerp in 2008 weer een groenzone in, met waterbuffer en parkeerplaatsen. Dit is, gezien ook de verdere uitwerking en verfijning van de overige percelen, in zijn geheel aanvaardbaar. Een aantal vragen kunnen gesteld worden bij de groenzone. De waterbuffer ware beter geweest op de laagst gelegen zone, wat een natuurlijke uitwerking van een wadi mogelijk zou maken. Nu komt de buffer voor op 45cm boven het laagste punt van de site. De verdere invulling van de groenzone met parkeerplaatsen is niet gedetailleerd, anderzijds moet opgemerkt worden dat het een verkaveling betreft. Verharding zal toch moeten aangevraagd worden, waarbij eventueel nog afwijkingen van het plan mogelijk zijn indien gemotiveerd. De buffer wordt niet aangegeven, dit zal dan moeten gebeuren bij het aanvragen van de woningen zelf.

4D CONCLUSIE

De belangrijkste wijzigingen tov van de vorige aanvraag zijn het verminderen van het aantal percelen tot 15 en het verbreden van de straat tot 10m, het verlagen van de kroonlijst alsook het optimaliseren van groen, parkeren en waterhuishouding. De vorige aanvraag in 2008 werd niet beslist door de Deputatie gezien de toenmalige weigering van het wegentracé door de gemeenteraad.

Tot heden werd voor dit dossier geen beslissing genomen door de gemeenteraad omtrent de wegenis. Tot zolang deze goedkeuring ontbreekt is het om die reden niet mogelijk de vergunning te verlenen.

Dat de gevaren voor de volksgezondheid veroorzaakt door het wonen in de buurt van

een hoogspanningslijn niet in een vorige beoordeling van de Deputatie aan bod kwamen, was het gevolg van het feit dat in eerste aanleg geen tijdige beslissing genomen werd toen. Een aantal argumenten ivm gezondheid ontbraken.

Nu wordt verwezen naar een MIRA-rapport, dat zich baseert op berekeningen van het VITO inzake afstandsregels, en op bevindingen van het internationaal agentschap voor onderzoek naar kanker (IARC). De nu voorliggende informatie werd op 28.01.10 door de minister van Leefmilieu toegelicht in antwoord van parlementaire vraag nr. 157. De minister stelt dat er een reden is voor toepassing van het voorzorgsprincipe.

Besloten moet worden dat, gezien bovenstaande informatie, gelet op het voorzorgsprincipe, een aanvraag waarbij de bouwzone voor de woningen op 13 van de 15 kavels op minder dan 10m van de hoogspanningsleiding gesitueerd is, niet verantwoord kan worden. In het advies van de afdeling Milieu en Natuurbeleid wordt een afstand van 30 tot 40m, als aanvaardbaar omschreven. Het voorzorgsprincipe impliceert dat voorliggende aanvraag niet in aanmerking komt voor vergunning.

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde Patrick VAN GHELUWE, gegeven in zitting van heden;

BESLUIT:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door PUBLIUS, Mters. Dirk Van Heuven en Gees Meindert, namens mevrouw [REDACTED], [REDACTED], tegen de beslissing dd. 9/02/2011 van het college van burgemeester en schepenen te KORTRIJK houdende weigering tot het verkavelen van een perceel in 15 loten, gelegen [REDACTED], wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

*De vergunning wordt geweigerd.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij stelt dat alle door de verzoekende partij ingeroepen middelen overtuigende motieven zijn die niet kunnen leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing, in de mate dat de weigeringsbeslissing gesteund is op een legaliteitsbelemmering overeenkomstig artikel 4.2.17, § 2 VCRO.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de gemeenteraad voorafgaand aan de vergunningsbeslissing geen beslissing genomen heeft over de wegnis. Bij gebrek aan een goedkeuringsbeslissing over de wegnis ontstaat er een legaliteitsbelemmering waardoor onmogelijk een vergunning kan afgeleverd worden.

2.

In haar wederantwoordnota betwist de verzoekende partij deze zienswijze en stelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft aangeduid als een voor vernietiging vatbare handeling, die derhalve voor de Raad kan aangevochten worden. Anders oordelen zou trouwens

inhouden dat er geen beroepsmogelijkheid bestaat als de gemeente in eerste aanleg geen beslissing over de wegenis zou nemen. Volgens de verzoekende partij had de verwerende partij een principiële beslissing kunnen nemen met sommatie aan de gemeente om een beslissing over de wegenis te nemen.

Bovendien komt de verwerende partij volgens de verzoekende partij wel degelijk zelfstandig tot de conclusie dat de vergunning in elk geval moet geweigerd worden omwille van de volksgezondheid, zelfs indien er door de gemeenteraad van Kortrijk een beslissing zou genomen worden omtrent de wegenis. Zij heeft derhalve een definitieve beslissing genomen waartegen een beroepsmogelijkheid openstaat bij de Raad.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.2.17, §2 VCRO luidt als volgt:

“ ...
Indien de verkavelingsaanvraag wegeniswerken omvat waaromtrent de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning van zijnenwege kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de verkavelingsaanvraag.
” ...

Een verkavelingsvergunning kan niet verleend worden zonder een voorafgaande beslissing van de gemeenteraad omtrent die wegenis.

Anders dan de verzoekende partij aanhaalt bestaat er in hoofdte van de verwerende partij als orgaan van actief bestuur in het kader van het administratief beroep geen mogelijkheid om voorafgaand aan een te nemen definitieve beslissing de gemeente te sommen een beslissing te nemen over het tracé van de wegen. De decreetgever heeft niet willen raken aan de volheid van bevoegdheid van de gemeenteraad inzake de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracéwijziging en de verbreding of opheffing ervan, die blijkt uit de artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet.

De verzoekende partij kan evenmin gevolgd worden waar zij stelt dat het uitblijven van een beslissing van de gemeenteraad zou leiden tot een negatie van haar beroepsmogelijkheid. Een beslissing van de gemeenteraad over de wegenis, of het uitblijven ervan, is een autonome beslissing te nemen door de gemeenteraad en is in voorkomend geval vatbaar voor een zelfstandig annulatieberoep bij de Raad van State, hetgeen de verzoekende partij verzuimd heeft te doen.

Gelet op de vaststaande legaliteitsbelemmering wegens het ontbreken van een voorafgaande beslissing van de gemeenteraad over het tracé van de wegenis van de aangevraagde verkaveling onderzoekt de Raad de ingeroepen middelen niet ten gronde gezien zij niet kunnen leiden tot een andersluidende beslissing. De verzoekende partij heeft geen belang bij het door haar ingestelde beroep. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing op grond van andere motieven belet niet dat de verwerende partij in het kader van een eventuele herstelbeslissing noodzakelijk tot eenzelfde beslissing zal komen, gelet op het ontbreken van de beslissing van de gemeenteraad over de wegenis.

Het beroep tot vernietiging is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Jelleke ROOMS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Jelleke ROOMS

Marc VAN ASCH